Nr 37

Skatteutskottets betänkande angående ändring i förordningen (1972: 820) om skatt på spel.

1972 års höstriksdag antog på skatteutskottets hemställan (SkU 1972: 66) det i propositionen 1972: 128 framlagda förslaget till förordning om skatt på spel med de ändringar som utskottet förordade. Därigenom verkställdes en omläggning av beskattningen av bingospelet och infördes beskattning av spel på automater och rouletter. Samtidigt antogs en ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 38) som innebar att bingospel undantogs från stämpelskatt. Dessa bestämmelser trädde i kraft den 1 april 1973.

I fråga om bingospelet innebar ändringarna i princip inte någon skärpning av beskattningen utom beträffande spel med insatser på högst 15 000 kr. Enligt stämpelskatteförordningen var sådana spel av mindre omfattning undantagna från skatt medan något motsvarande undantag inte föreslogs i fråga om spelskatten. Det kan här erinras om att det förelåg motioner om bibehållande av detta undantag, men att dessa yrkanden avvisades av riksdagen.

Av den ursprungliga utredningen, propositionen, utskottsbetänkandet och riksdagsbeslutet framgår alltså att avsikten var att den 5-procentiga skatten på bingospel skulle vara generell och syftet var att man skulle få en mera rättvis och bättre kontrollerbar beskattningsform än tidigare.

I fråga om tillståndsgivningen för bingospel liksom för övriga jämförliga lotterier gäller bestämmelserna i lotteriförordningen (1939: 207). I 1 § förordningen stadgas att lotteri inte får anordnas utan tillstånd av Kungl. Maj:t i andra fall eller i annan ordning än som stadgas i förordningen. Reglerna för bingospel i övrigt anges i förordningens 3 §, av vilken framgår bl. a. att tillstånd av polismyndighet kan lämnas om insatserna är högst 30 000 kr. och av länsstyrelsen om insatserna är högst 200 000 kr.

Om bingospelet avser insatser på mer än 200 000 kr. per år måste alltså tillstånd meddelas av Kungl. Maj:t med stöd av 1 § lotteriförordningen. Enligt vad utskottet erfarit har Kungl. Maj:t efter den 1 april 1973 och fram till dagen för utskottets beslut i detta ärende meddelat tillstånd till bingospel med sammanlagda insatser på närmare 90 milj. kr., vilket motsvarar 4,5 milj. kr. i skatt.

I förslaget till förordning om skatt på spel hade av förbiseende som skattepliktigt spel angetts endast automat-, roulett- eller bingospel som

kräver tillstånd enligt 1 a, 1 b eller 3 § lotteriförordningen, men alltså inte spel som enligt 1 § kräver tillstånd av Kungl. Maj:t. Innebörden av felet är alltså att de stora bingospelen skulle gå fria från skatt medan de mindre spelen skulle beskattas. Förbiseendet upptäcktes inte vid riksdagsbehandlingen och följden har blivit att felaktigheten, som uppenbart strider mot lagstiftarens syfte, finns med i den gällande förordningen.

Då det inte finns någon annan form för rättelse av denna typ av fel än att riksdagen antar ett förslag om ändring i förordningen av spelskatt förordar utskottet, som inte vill undandra sig sin del av ansvaret för det inträffade, att riksdagen snarast möjligt beslutar härom.

Utskottet har noga övervägt om den ändrade lydelse av 1 § spelskatteförordningen som utskottet förordar skall gälla från och med den 1 april, då förordningen i övrigt trädde i kraft, eller från någon senare tidpunkt och då eventuellt med kompletterande bestämmelser som ger ett i stort sett oförändrat resultat men utan någon formell retroaktivitet. Det har därvid emellertid framstått som uppenbart att det för alla parter skulle vara förenat med betydande nackdelar med särskilda övergångsbestämmelser av antytt slag. Härtill kommer att alla de föreningar som hos Kungl. Maj:t sökt tillstånd till bingospel torde ha utgått från att de nu liksom tidigare skall betala den 5-procentiga skatten. Det hade enligt utskottets mening varit ett annat rättsläge om man infört en ny skatt som inte haft någon tidigare motsvarighet. Det bör vidare observeras att skatten på bingospel skall deklareras kvartalsvis i efterhand. Föreningar som erhållit Kungl. Maj:ts tillstånd till bingospel har också anmält sig som skattskyldiga till beskattningsmyndigheten. Med hänsyn till de angivna omständigheterna förordar utskottet att 1 § förordningen om skatt på spel får den lydelse som från början var avsedd och att denna lydelse skall äga tillämpning på bingospel från och med tidpunkten för spelskatteförordningens ikraftträdande.

Utskottet hemställer

att riksdagen antar följande

Förslag till

Förordning om ändring i förordningen (1972: 820) om skatt på spel

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen (1972: 820) om skatt på spel skall ha följande ändrade lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 § Spelskatt erlägges enligt denna förordning till staten för sådant automat-, roulett- eller bingospel som kräver tillstånd enligt *1 a, 1 b*	**1 §** Spelskatt erlägges enligt denna förordning till staten för sådant automat-, roulett- eller bingospel som kräver tillstånd enligt lotteri-

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
eller 3 § lotteriförordningen (1939: 207).	förordningen (1939: 207).

Denna förordning träder i kraft en vecka efter den dag då den enligt däråa meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Förordningen äger dock tillämpning på bingospel som påbörjats efter utgången av mars månad 1973.

Stockholm den 10 maj 1973

På skatteutskottets vägnar
ERIK BRANDT

Närvarande: herrar Brandt (s), Magnusson i Borås (m), Engkvist (s), Kristenson (s), Josefson i Arrie (c), Wärnberg (s), Larsson i Umeå (fp), Carlstein (s), Sundkvist (c), Wikner (s), Nilsson i Trobro (m), Stadling (s), Westberg i Hofors (s), Olof Johansson i Stockholm (c) och Levin (fp).

MARCUS BOKTR. STOCKHOLM 1973 730046